

©ESKY

דף קריאה לשבת!

יונה הנביא והדג

הקדוש ברוך הוא אמר ליונה הנביא שילך לתושבי נינוה ויתרה (יזהיר) בהם שיחזרו בתשובה, אבל יונה מאן (סרב, לא הסכים). יונה הנביא אהב את עם ישראל מאוד, הוא חשש שאם הוא ילך ויזהיר את הגויים של נינוה על הענש הצפוי להם, עשויים הם לחזור בתשובה, והיהודים לא, ואז יענשו היהודים בכפל כפלים.

יונה הנביא ברח לתרשיש עם אגנה מיפו, וה' הטיל רוח סערה גדולה בים, והאגנה עמדה להשבר, הגויים שהיו על האגנה התחילו להתפלל כל אחד לפסל שלו, וזה לא עזר, הם זרקו לים את כל הכלים שבאגנה כדי להקל מהמשא, ושהאגנה לא תשקע בים, ויתרומם קצת, אבל גם זה לא עזר.

ויבנתיים יונה ירד אל תחתית הספינה ונרדם שם. רב החובל בקש ממנו שיתפלל ל ה' כדי שכלם לא יטבעו.

הטילו נוסעי האגנה גורלות לראות בשל מי הרעה הזאת כי ראו שכל הספינות ששטו סביבם נוסעים יפה ורק האגנה שלהם מטלטלת בים, ולכן הבינו שיש בספינה שלהם אחד שבגללו הם עומדים לטבע. יונה עלה בגורל.

"אמור נא לנו, יונה, מה נעשה לך עכשו, כדי שהים ישתק והסערה תפסק? כי עוד מעט נטבע כלנו בים!", שאלו הנוסעים בבקלה.

עָנָה לָהֶם יוֹנָה הַנָּבִיא: "הַשְּׁלִיכוּ אוֹתִי לַיָּם וְאִז תִּפְסֹק הַסַּעְרָה".
כָּאֵב לָהֶם מְאֹד לַעֲשׂוֹת זֹאת וְנִסּוּ לְהִגִּיעַ עִם הָאֲנִיָּה לַיִּבְשָׁה וּלְמָנוֹעַ
אֶת זְרִיקָתוֹ לַיָּם, אָבֹל הֵם לֹא הִצְלִיחוּ עַל כֵּן הִתְפַּלְּלוּ לַה' שִׁישִׁתֶּק
הַיָּם, אָבֹל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִסָּפִים, וּמִחוּסֵר בִּרְרָה זָרְקוּ אוֹתוֹ
לַיָּם וְהַסַּעְרָה שָׁקְטָה. כְּשָׂרְאוּ אֶת מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַחֲלִיטוּ לְהִתְגַּיֵּר.
דָּג גָּדוֹל בָּלַע אֶת יוֹנָה. יָשָׁב יוֹנָה בְּבֶטֶן הַדָּג שְׁלוֹשָׁה יָמִים וּשְׁלוֹשָׁה
לַיְלֹת. הִתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל הַשֵּׁם מִבֶּטֶן הַדָּג. שָׁמַע הַשֵּׁם אֶת תְּפִלָּתוֹ
שֶׁל יוֹנָה נָבִיא, וְצוּהוּ אֶת הַדָּג שִׁיקִיָּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה.
קָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל יוֹנָה הַנָּבִיא שֶׁנִּית מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר לוֹ:
"קוּם לֵךְ אֶל נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְאָמַר אֶל הָאֲנָשִׁים הַגָּרִים בָּהּ,
שִׁישׁוּבוּ מִיַּד בְּתִשׁוּבָה וְלֹא יַעֲשׂוּ עוֹד מַעֲשִׂים רָעִים. וְאִם, חֹס
וְחָלִילָה לֹא יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, בְּעוֹד אַרְבָּעִים יוֹם הָעִיר נִינּוּה
תִּתְחַרֵּב!!!

שָׁמְעוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה אֶת דְּבָרֵי הַנָּבִיא וּמִיַּד הִתְחַרְטוּ עַל מַעֲשֵׂיהֶם
הָרָעִים. גַּם הַמֶּלֶךְ שֶׁל נִינּוּה, נִבְהַל מְאֹד וְהִצְטַעַר צָעַר רַב. הוּא
הִסִּיר אֶת הַכֶּתֶר מֵעַלְיוֹ וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי מַלְכוּתוֹ וּבִמְקוֹמָם לָבַשׁ שֵׁק
וְהֵנִיחַ אֶפְרַע עַל רֹאשׁוֹ. עַל עֲבָדָיו צִוָּה לְהַכְרִיז בְּכָל הָעִיר:
"אֲנָשֵׁי נִינּוּה, עֲזְבוּ אֶת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים! אַל תֹּאכְלוּ וְאַל תִּשְׁתּוּ
שְׁלוֹשָׁה יָמִים! נִתְפַּלֵּל וְנִתְחַנֵּן אֶל הַשֵּׁם בְּכָל לַבְּנוֹ-אוּלִי יָחוּס, אוּלִי
יָרַחם וְלֹא יִתְחַרֵּב אֶת עִירֵנוּ".

שָׁמְעוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה בְּקוֹל הַמֶּלֶךְ וְשָׁבוּ מִיַּד מִדְּרָכָם הָרָעָה: לֹא אָכְלוּ
וְלֹא שָׁתוּ וְאִף לִבְהֵמוֹת לֹא נָתַנוּ לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת. אֶל הַשֵּׁם הֵם
הִתְפַּלְּלוּ בְּכָל לַבָּם.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֱ-ל רַחוּם וְחַנוּן רָאָה אֶת תְּשׁוּבָתָם שֶׁל
אֲנָשֵׁי נִינּוּה, הִתְחַרַּט עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה.

כִּיצַד קָרָאתִי?